

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1115/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мироја Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 154/24 од 24.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 441/25 од 02.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мироја Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 154/24 од 24.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 441/25 од 02.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 154/24 од 24.04.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је суд утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљена у року проверавања од две године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљене је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 316.000,00 динара, који је окривљена дужна да уплати у корист буџета Републике Србије у року од три месеца од правноснажности пресуде.

Окривљена је обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 441/25 од 02.07.2025. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 154/24 од 24.04.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтева за заштиту законитости благовремен је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Мироје Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде у целини или само пресуду донету у поступку по редовном правном леку и предмет вратити на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Мироје Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијана првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на садржају жуте свеске са натписом „Карате клуб Рума“ и флајеру карате клуба „Маваши Гери“ који на полеђини има одштампан распоред коришћења сале у ОШ „Јован Поповић“, у које је суд извршио увид током доказног поступка и ценио у склопу исказа сведока ББ, иако јавни тужилац није доставио доказе о њиховом прибављању.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Врховни суд, супротно наводима захтева, налази да побијана првостепена пресуда није заснована искључиво на садржају жуте свеске са натписом „Карате клуб Рума“ и флајеру карате клуба „Маваши Гери“, за које у списима предмета нема доказа када, од кога и на који начин их је јавни тужилац прибавио, већ на другим доказима изведеним у току поступка и то на исказима сведока ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ББ, затим осталим писаним доказима које првостепени суд наводи и образложе на страни 11 до 17 образложења своје пресуде и налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке Оливере Шапурић од 13.12.2023. године.

Имајући у виду претходно наведене доказе које је првостепени суд ценио појединачно и у њиховој међусобној вези, Врховни суд налази да би, у конкретном случају, била донета иста пресуда и без увида у садржај предметне свеске и флајера.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које је нужно укидање побијаних пресуда, па су супротни наводи захтева за заштиту

законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мироја Јовановића, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене АА, адвокат Мироје Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси и због повреде одредабе члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Међутим, уз захтев не доставља одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљене или другог учесника у поступку, па Врховни суд налази да захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже да када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, уз захтев мора доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Врховни суд се није упуштао у разматрање преосталих навода за захтева за заштиту законитости с обзиром да наводима о околностима које изазивају сумњу непристрасност судије првостепеног суда на страни 37 поднетог захтева, бранилац окривљене АА, указује на повреду закона из члана 37. став 2. ЗКП, док у преосталих 112 страна страна захтева у којима износи сопствену оцену исказа сведока ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ББ, записника о извршеној инспекцијској контроли Службе за буџетску инспекцију града Новог Сада број 532 од 30.03.2017. године, акта о вредновању квалитета рада школе Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 10. и 11.12.2015. године и основних и допунских налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке Оливере Шапурић, и анализу разлога побијаних пресуда, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које не представљају законске разлоге због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Мироја Јовановића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић